

Szakmai beszámoló

„Generációs-híd program – Beszélgetés a múlttól” tevékenység

Előzmények

Projekt adatai:

Kedvezményezett	Alsómocsolád Község Önkormányzata
Projekt címe	Mintaprogram a minőségi időskorért
Projekt azonosítója	HU11-0005-A1-2013
Projekt kezdő időpontja	2016.05.02.
Projekt tervezett befejezése	2017.04.30.
Konzorciumi partner	Őszi Fény Alapítvány

Az Alapítvány Alsómocsoládért szervezet és az Őszi Fény Alapítvány 2016. június 02-án Vállalkozási szerződést kötött a „Generációs-híd program – Beszélgetés a múlttól” tevékenység keretében ellátandó feladatokra. A Vállalkozó részéről a kapcsolattartásra kijelölt személy: **Dávidné Varga Rózsa kuratóriumi elnök.**

Teljesítési időszak: 2016. november 01. – 2016. november 30.

A tékozló fiú

Helyszín: Őszi Fény Idősek Otthona
7345 Alsómocsolád, Rákóczi u. 74.

Időpont: 2016. november 29.

Elvégzett tevékenység:

Az Őszi Fény Idősek Otthonának lakói a program keretei között megismerhették *A tékozló fiú* történetét Lukács evangéliumát. A példázat szerét a tékozló fiú elkérte édesapjától az örökségét és elment világot látni, míg a nagyobb fiú otthon maradt és az otthoni állatokkal és földdel foglalkozott. A kisebb fiú hazatért, rongyosan, éhesen és az apja visszafogadja, miközben elherdálta az örökségét.

A program résztvevői Rembrandt, *A tékozló fiú hazatérése* című képet nézhették meg és beszélgettek róla.

A festmény nagyon sok szimbólumot rejt magába. Rembrandt tékozló fiújának szó szerint minden részlete üzen nekünk valamit, noha első ránézésre ennek csupán töredékét vesszük észre. A tékozló fiú Lukács evangéliumában olvasható történetét, különösen annak e világi szemmel bizony gyakran igazságtalannak tűnő végkifejletét.

A kép megfigyelése során az ember a következőket fedezheti fel: A térdelő, rongyos fiatal fiútól az álló, előrehajló, idős apához vezet el a nézőt. Arról a helyről, ahol az áldásban részesülők, elvezetett az áldás helyéig. Ez az öntudatos fiatalember először tulajdonképpen élve temeti el apját, mégpedig azzal, hogy kikéri tőle örökségét, mintegy a sírba küldve őt. De mintha ez nem volna elég, az előreörökölt vagyont örömlányokkal kótyavetyéli el, amit az apja nehéz munkával összegyűjtött neki, azt ő olcsó örömlányokban könnyen szétszórja. Nyomorúsága a disznók óljában csúcsosodik ki, mikor nincs már más vágya, minthogy ő is jóllakjon a moslékból.

Ám az apa, visszatérése után, mégis zokszó nélkül öleli meg fiát. Nagylelkűségét Rembrandt az ölelő kezek szokatlan megkülönböztetésével ábrázolja, az egyiket jellegzetesen férfiasra festette meg, a másikat nőire. Az apa nem egyszerűen egy nagy pátriárka – apa és anya is egyben. Egy férfias és egy nőies kézzel érinti meg fiát. Az apa megtart, az anya simogat. Az egyik megerősítést ad, a másik vigasztal. Valóban Isten ő, akiben férfiség és nőiség, apaság és anyaság teljes mértékben jelen van. Az egyház az őszinte gyónást követő feloldozás által mindenkinek ilyen ölelést kínál, aki úgy dönt, hogy visszatér az Atya házába. Isten-Atya, Atya-Teremtő a Szentlélek különféle ösztönzése által hív mindenkit, jelenjék meg a láthatáron, hogy magához ölelhesse, befogadhassa, megújíthassa. „Megbocsátok neked a nagyvonalú anyai-atyai szeretettel.” A képen a harmadik személy, aki megfigyelhető a tékozló fiú bátyja, aki nem kérte az örökségét és otthon maradt, hogy apja mellett gondozza az állatokat. Látszik rajta, hogy ő nem kapja meg azt a figyelmet, amit a kisebb fiú megkapott és egyfajta „féltékenység” jelenik meg az arcán és a mozdulatában.

A kép látványa nagy nyugalommal tölt el az embert, mekkora békességgel kecsegtethet az élő, mindörökkön újra meg újra megbocsátó Isten!

A képről és a mondáról való beszélgetés többeknek segített régi fájó emlékek felidézésében, azok tanulságainak átbeszélésében, a megbocsájtáshoz vezető úton való elindulásban. Hiszünk abban, hogy az önmagunkban való elmélyedés, a közösség megtartó ereje pozitív hatást gyakorolt a résztvevők mentális állapotára.

Alsómocsolád, 2016. november 30.

Dávidné Varga Rózsa
elnök

Beszámolót elfogadta és ellenjegyezte: